

Alijine sarajevske minijature (5)

Iz knjige „Sarajevski nekrologij“, Alije Nametka

O doktoru Abdullah-begu Abdulahu Bukvici, poznatom doktoru iz Brčkog

Na jednoj skupštini Glavnog odbora „Narodne uzdanice“ bili su u kandidacionom odboru dr. Abdullah-beg Bukvica, Hamdija Kreševljaković, Mustafa Softić, Salihaga Hadži M. Efica, a tko je bio peti član ne sjećam se. Mostarci – dr. Šefkija Balić i Efica – bili su protiv mene, a isto tako i Softić kao Uzeir – agin zet; Uzeir – aga (Uzeir – aga Hadžihasanović) nije uopće trpio Hercegovaca, koje je nazivao Hercegovancima. Te društvene godine ja sam imao honorar od 500 dinara mjesečno, jer nisam mogao svršavati kancelarijske poslove, koji su se bili namnožili usponom i porastom članstva „Narodne uzdanice“. Ona trojica članova kandidacionog odbora htjeli su majorizirati Avdibega i Hamdiju, čiji sam ja bio kandidat, da ne bih bio više biran u Glavni odbor. Ipak sam bio izabran na Hamdijino navaljivanje. Poslije skupštine pričao je kako je bio u neprilici da objasni doktoru Bukvici, šta je pozadina te borbe protiv mene, jer je Bukvica bio gluh kao top, a Hamdija je slabo vidio. Rekao mi je: „Niti sam ja njemu mogao prišapnuti, niti on meni namignuti.“

Pričao mi je jednom dr. Spaho (dr. Mehmed Spaho): “Kad god bi smo bili u opoziciji, ako je trebalo u budžetskoj debati govoriti protiv vlade, onda bismo dali Bukvici da govori. Rekli bi mu šta treba da govori, a on bio onda nastavio i ništa ga nije moglo omesti. On je govorio bez uzrujavanja, gdje bi se svaki drugi smeo, jer ništa nije čuo što vladinovci lupaju u klupe i dižu galamu.”

(pripremio Nadan Filipović){jcomments on}